

Začínala si myslet, že její maminka má pravdu. Možná, že až se vrátí domů, bude sama otevřenější novým přátelstvím, jako Mel. Ale bylo skvělé mít do té doby Šípa. Byl to velmi výjimečný kamarád.

Když uslyšela, jak se její maminka zhluboka nadechla, rozhodla se hovor ukončit. Nechtěla ji unavovat povídáním. „Měla by sis odpočinout, mami. Zavolám ti zase zítra.“

„Dobře,“ usmála se maminka. „Užij si to na pláži.“

„Užiju. Opatruj se. A... mám tě ráda, mami.“

„Taky tě mám ráda.“

Když Charlotte popadla svoji tašku, povzdechla si. Šíp seděl uvnitř a koukal na ni.

„Děje se něco, Charlotte?“

„To mamka –“ Charlotte zaváhala. Cítila ale, že Šípovi může říct cokoli. Zhluboka se nadechla. „Mamka byla vážně nemocná. Nedávno podstoupila několikátýdenní léčbu. Lékaři tvrdí, že jí teď bude líp, ale já... mám strach, že nebude.“

„Ví o tom Mel?“ zeptal se Šíp.